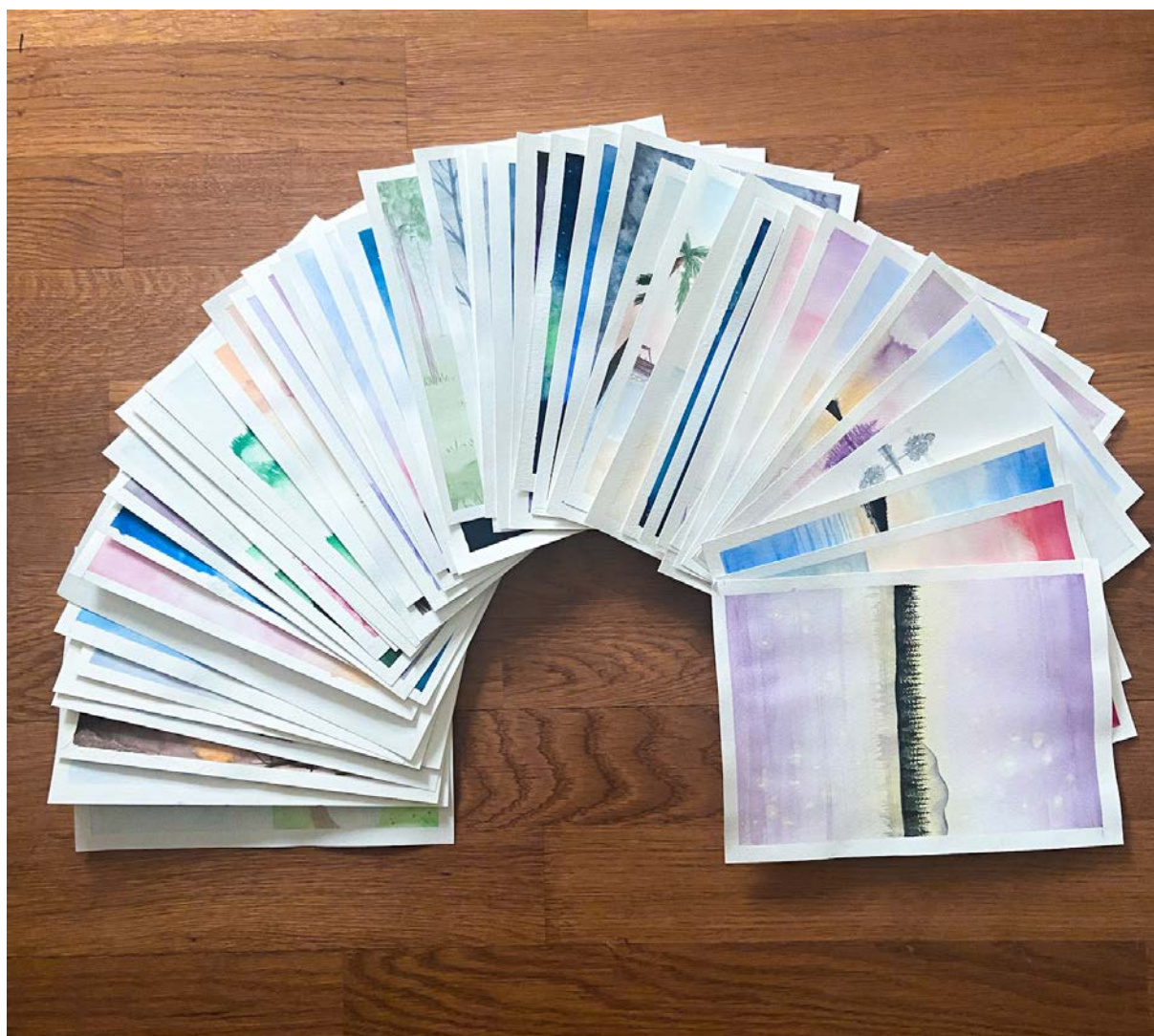

Postikortteja

Sisällysluettelo

Aloitus	3
miksi postikortteja	4
Prosessi	6
Lopuksi	8

Aloitus

Olin aina kuvitellut, että olisin todella innoissani lopputyön tekemisestä. Olin aina ajatellut, että tekisin jonkin suuren hienon työn täynnä yksityiskohtia. Mutta asiat muuttuvat vuosien myötä. Olen henkisesti aivan erilaisessa paikassa kuin olin kuvitellut ja lopputyöhön ei ollut ihan niin innostunut asenne.

Olen iloinen, että päätin tehdä lopputyön juuri tänä vuonna. Lukiota pitämäni väli vuoden takia pystyin keskittymään pelkästään tähän, eikä minun tarvinnut stressata monesta asiasta samaan aikaan. Vaikka lopputyön tekeminen ei ollutkaan se suuri vaikuttava projekti, minkä olin pienenä kuvitellut, oli se kuitenkin minulle hyväksi. Opin paljon eri tekniikoista sekä itsestäni ja sain paljon inspiraatiota ja motivaatiota töihin, joita voin tehdä omalla ajalla. Olen pienestä pitäen halunnut jonain päivänä tehdä oman kokoelman ja pitää näyttelyn, mutta en ollut varma pystyisinkö tekemään niin isoa projektia. Nyt olen varmempi omista kyvyistäni ja uskon, että voin tehdä tämänkaltaisia pitkäkestoisia projekteja tulevaisuudessakin.

Toinen syy miksi olen iloinen, että päätin tehdä lopputyön tänä vuonna, on siksi koska huhtikuun 24. päivänä on kulunut tasan kymmenen vuotta ukkini kuolemasta. Hän kuoli vuonna 2010, kun olin vasta kahdeksanvuotias. Ukkini oli maalari ja hän antoi minulle ensimmäisen maalaustelineeni, jota käytän edelleen, vaikka se onkin hieman liian pieni. Sain luovuuteni häneltä ja halusin tehdä jotakin hänen muistolle, joten tämän lopputyön tekeminen hänen kymmenentenä vuosipäivänä tuntui sopivalta.

Olen ollut kuvataidekoulussa kolmevuotiaasta asti ja WeeGeellä viisivuotiaasta asti. Piirtäminen ja maalaaminen ovat aina olleet suuri osa elämäni ja tuoneet suuresti iloa. Kun päätin tänä lukuvuonna tehdä päättötyön, olin hieman oudossa tilanteessa. Olen kamppailut ahdistuksen ja masennuksen kanssa noin viisi vuotta ja moni asia on muuttunut sen takia. Pidin koulusta väli vuotta ja lopetin kaikki muut harrastukset. Kuvista halusin kuitenkin jatkaa. Koska minulla ei ollut oikeen mitään muuta meneillään, päätin että nyt olisi hyvä aika tehdä se lopputyö. Halusin kuitenkin välttää stressiä mahdollisimman paljon ja tehdä tästä lukuvuodesta mahdollisimman helpon itselleni, joten vaikka mietin monia eri vaihtoehtoja suurista öljymaalauksista yksityiskohtaisiin lyijykynäpiirroksiin, päätin tehdä pieniä ja yksinkertaisia vesiväritöitä.

Miksi postikortteja ?

Olen aina rakastanut luontoa ja lapsena vietin siellä paljon aikaa. Rakastan erityisesti auringonlaskuja ja puhelimeni galleria onkin täynnä värikkäitä kuvia taivaasta, joten päätin käyttää erityisesti niitä inspiraationani. Luonnossa tunnen itseni muutenkin tynemmäksi ja kun olen metsän ympäröimänä järven rannalla katsomassa auringonlaskua, kaikki arjen huolet katoavat. Halusin katsojien tuntevan samaa rauhaa maalausteni kautta.

Vaikka suurin osa maalauksistani onkin kauniista taivaasta ja rauhallisista metsistä, löytyy seasta myös tummempia myrskyjä ja jopa tulipalo. Nämä tummemmat maalaukset tein sellaisina päivinä, kun en voinut niin hyvin. Kun masennukseni oli joinain päivinä vahvempi, en pakottanut itseäni maalaamaan nättejä niittyjä tai rantoja, vaan annoin käteni kuvata mitä tunsin. 2020 tammikuussa uutisissa kuuli pelkästään Australian maastopaloista. Olen aina rakastanut Australiaa ja olen aina halunnut käydä siellä, joten päätin maalata jotain, joka muistuttaisi minua tulevaisuudessa tästä kauheasta tapahtumasta.

Etsin Pinterestistä paljon vesivärimaalauksia ja käytin niitä inspiraationani. Jos esimerkiksi näin jonkin kauniin väriyhdistelmän, saatoin käyttää samantyyppisiä värejä tai jos en keksinyt mitään hyvää sommitelmaa, pystyin estimään sieltä inspiraatiota esimerkiksi puiden asetteluun. Suuri osa tuli kuitenkin kokonaan omasta mielikuvituksesta.

Olen aina pitänyt eniten piirtämisestä ja maalaamisesta ja varsinkin viime vuosina olen tehnyt paljon vesiväreillä. Kerran kuviksessa piti esimerkiksi kuvittaa jokin futuristinen rakennus ja käytin siihen vesivärejä ja pidin lopputuloksesta todella paljon. Tyylini on aina ollut todella hento sekä hieman fantasiomainen ja saan paljon inspiraatiota vanhoista lasten satukirjoista ja minusta tuntuu, että vesiväreillä saan juuri oikeanlaista jälkeä. Ohjaajani Maiju on myös kehunut paljon vesiväritöitäni, joten olen nyt aika itsevarma juuri tämän tekniikan suhteen. Tykkään myös tehdä pienelle alustalle ja rakastan pieniä yksityiskohtia, joten päätin tehdä lopputyönikin pienille papereille ja lisäsin kuviin esimerkiksi pieniä lintuja. En usko että tämä tulisi yllätyksenä yhdellekään vanhalle kuvisopettajalle, joka minulla on vuosien varrella ollut, sillä olen aina pyytänyt pienempää paperia heidän antamiinsa töihin.

Yksi lempitaiteilijoistani on Jay Lee, jolla on YouTube kanava nimeltä *Jay Lee Painting*. Hän sai minut rakastamaan luonnon ja kasvien maalaamista vesiväreillä. Hänellä on myös hento tyyli kuten minulla ja hän sai minut kiinnostumaan vesiväreistä. Katsoin paljon hänen videoitaan lopputyöni aikana ja yritin oppia häneltä uusia tekniikoita. Toinen taiteilija, jota rakastan on Bob Ross. Hän maalaa niin kauniisti luontoa ja hän oli myös suuri inspiraatio tässä lopputyössä. Katsoin myös hänen videoitaan, kun aloin stressaamaan, koska hän on niin rauhallinen ja videot hänestä vievät kaikki huolet pois ja antavat paljon inspiraatiota samaan aikaan.

Tiesin että halusin tehdä jotakin sellaista, mistä en joutuisi stressaamaan niin paljoa, mutta koska tämä on lopputyö, halusin myös hieman haastaa itseni. Niinpä valitsin pienet vesivärimaalaukset, joissa olen aika itsevarma, mutta päätin tehdä näitä maalauksia 50 kappaletta. Ensin mietin sataa, mutta tajusin, että en millään ehtisi tehdä niin montaa ja ihan hyvä niin, koska meinasi tulla hieman kiire pelkässä 50:ssä. Olen suuri perfektionisti ja tiesin, että jos haluan haastaa itseäni, minun täytyy kiristää vauhtia ja varmistaa, etten käytä liikaa aikaa jokaiseen yksittäiseen maalaukseen. Minulla on taipumus viimeistellä jokaista työtäni todella kauan, koska haluan varmistaa, että kaikki on täydellistä, joten päätin haastaa tätä tottumusta.

Prosessi

Aina kun olin ajatellut lopputyön tekemistä olin kuvitellut, että tekisin jonkin suuren työn, jossa olisi paljon yksityiskohtia ja jolla olisi jokin todella syvälinen ja symbolinen tarina. Mutta asiat muuttuvat ja olin henkisesti sellaisessa tilassa, että jonkin sellaisen tekeminen tuntui aivan liian työläältä. Mielenhäiriöt eivät ole mukavia ja ne voivat tehdä lempiasioistasiikin työläitä. Taide oli yksi muutamasta asiasta, joista oikeasti vielä pidin ja en todellakaan halunnut pilata sitä haastamalla itseäni liikaa. Pelkäsin ensin, että työni ei olisi tarpeeksi suuri tai vaikuttava, mutta sitten ajattelin, että sekin riittää että saan tämän valmiiksi. Se että olen saanut tänä lukuvuonna jotakin aikaan, vaikka tuntuukin siltä, että kaikki muu on tauolla, on hyvä saavutus. Ja nyt voin katsoa taakseni ja ajatella: “Sain tehtyä lopputyön valmiiksi ja kävin kuviksessa melkein joka viikko samana vuonna kun olin liian uupunut käymään koulua.” Työni saattaa vaikuttaa pieneltä varsinkin jollekin sellaiselle, joka ei tiedä mitään kuviksesta, mutta minulle tämä oli suuri saavutus, josta voin olla todella ylpeä.

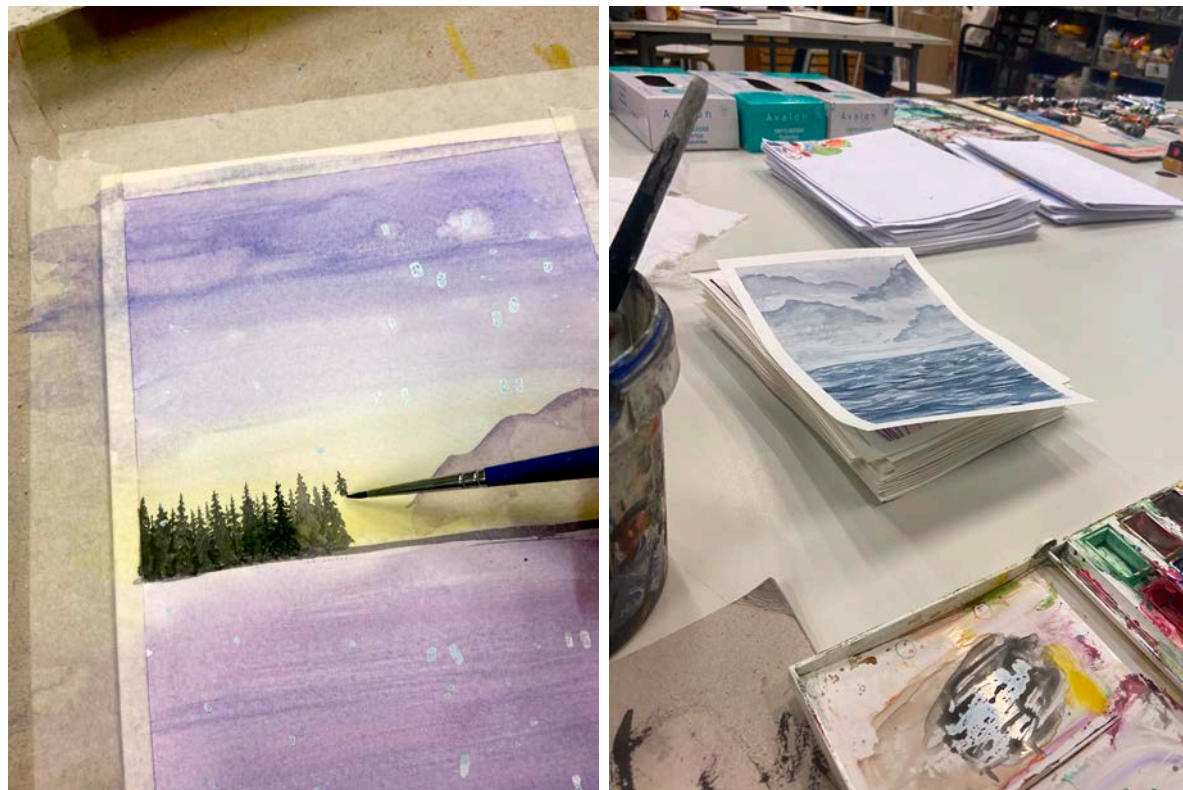
Työskentelyprosessi oli suurimmaksi osaksi mukavaa. Oli kiva tulla kuvikseen ja vain tehdä omaa työtä ihan rauhassa. Taiteentuntemukset ja tämän portfolion kirjoittaminen olivat asioita, jotka aiheuttivat ongelmia. Ahdistushäiriöni on sen verran haastava, että joskus talosta poistuminen tuntuu vaikealta. Sen takia jouduin jättämään väliin pari taiteentuntemusta. Kuvikseen on aina ollut helppo tulla, koska olen käynyt täällä jo kolmetoista vuotta ja Maijukan on ollut ohjaajani monta vuotta. Mutta tilassa, jossa en ole ennen ollut ja ihmisten kanssa, joita en ole ennen tavannut? Ei tunnu kovin kivalta.

Tiesin jo heti alussa, että tulisin taistelemaan portfolion kanssa. Olen aina ollut hyvä oppilas koulussa: palautan aina kaiken ajoissa ja saan hyviä arvosanoja. Mutta ongelmana on se, että jätän usein asiat viime tippaan. Tällä hetkellä kun kirjoitan tätä on huhtikuun 29. päivä ja tämän palautuspäivä on huomenna. Aloitin tämän kirjoittamisen tänään. Tästä on tullut huono tapa, mutta ainakin saan loppujen lopuksi kaiken ajoissa valmiiksi. Tämä viivyttely johtuu siitä, että joskus ahdistukseni takia pelkkä projektin ajattelemisen aiheuttaa paniikkikohtauksen. Tämän takia yritän aina lykätä kaikkea stressaavaa ja välttelen asioita viime tippaan saakka. Tälläkin hetkellä kuuntelen musiikkia, koska se auttaa minua rauhoittumaan. Luotan kuitenkin itseeni tarpeeksi, että tiedän saavani kaiken loppujen lopuksi valmiiksi.

Helpointa työssä oli itse maalausten maalaaminen. Rakastan vesivärejä, joten niillä maalaaminen oli todella mukavaa ja rentouttavaa. Joinain päivinä olin enemmän motivoitunut, jolloin maalasin yksityiskohtaisempia töitä, kun taas toisina päivinä olin väsyneempi ja tein silloin todella minimalistisia töitä. Olen tottunut vesiväreihin ja minusta ne sopivat minulle hyvin, joten niillä oli mukava työskennellä. Jos olisin valinnut jonkin muun tekniikan, olisin luultavasti nauttinut prosessista vähemmän. Prosessissa oli myös kiva nähdä oma kehitykseni. Opin uusia tekniikoita ja jos vertaan joitakin ensimmäisiä töitani viimeisiin, huomaan suuren eron. Tämä projekti myös pakotti minut maalaamaan joka viikko, joka oli oikeastaan hyväksi minulle, sillä välillä tuntui siltä, ettei vain ollut mitään motivaatiota nostaa kynää tai pensseliä.

Luulen, että lopputyön tekeminen tuntui niin mukavalta, koska en painostanut itseäni liikaa. Päätin jo alussa, että en aio stressata tästä eikä kaiken tarvitse olla täydellistä. Jos olisin asettanut itselleni korkeat tavoitteet ja ottanut tämän todella vakavasti, olisin nauttinut tästä paljon vähemmän, koska maalaaminen olisi alkanut tuntua pakkopullalta.

En usko, että tekisin paljoakaan toisin, jos tekisin lopputyön uudelleen. Luultavasti yrittäisin vain aloittaa portfolion tekemisen aikaisemmin. Haluaisin uskoa, että pystyisin käymään kaikissa taiteentuntemuksissa ja aloittamaan portfolion aikaisemmin, mutta tänä vuonna tein parhaani ja kävi näin. Ehkä ensi vuonna oloni on sen verran parempi, että pystyisin oikeasti pysymään työsuunnitelman aikataulussa. Mutta nyt kun otan kaiken tänä vuonna tapahtuneen huomioon, näen että minun ei kannata olla ankara itselleni vaan olla ylpeä siitä, että sain kuitenkin kaiken valmiiksi.

Lopuksi

En asettanut suuria tavoitteita, mutta olen todella ylpeä työstäni. Suuri osa maalauksista onnistui paremmin kuin olin kuvitellut. Olin esimerkiksi hieman huolissani kolmesta galaksi maalauksestani, sillä värejä oli hieman vaikea kontrolloida ja jouduin vain toivomaan, että lopputulos on hyvä. Mutta nyt ne ovat minun top-10 listallani. Yksi tavoitteistani oli, että olisin parempi vesivärien käytössä lopputyön lopussa ja siinä todella onnistuin. En oikeastaan edes tykkää niin paljoa joistakin ensimmäisistä maalauksistani. En ollut ihan niin varma mitä maalaisin ihan alussa, mutta parin kerran jälkeen pääsin vauhtiin ja kotonakin alkoi tulla ideoita, jotka sitten kirjoitin muistiin.

Opin paljon lopputyötä tehdessäni, en pelkästään maalaamisen suhteen, mutta myös itsestäni. Huomasin, että työskentelen hyvin yksin hiljaisuudessa ja muiden puhe voi olla todella häiritsevää. Onneksi meidän ryhmä on kuitenkin aika hiljainen niin ei ollut mitään suurta ongelmaa. Lopputyön tekeminen pakotti minut käyttämään mielikuvitustani ja oikeasti tekemään jotakin. Minulla on usein paljon ideoita piirustuksiin ja maalauksiin, mutta en vain ikinä löydä motivaatiota oikeasti toteuttaa niitä. Tämän projektin ansiosta pääsin taas vauhtiin ja sain paljon inspiraatiota muihinkin töihin.

